

Иван Крилов

Квартет

Маймуната – хитрица,
суетното Магаре,
Козелът стари
и кривокрака Меца
намислили квартет да устроят.
С цигулки две, с виола, контрабас
и ноти – сядат под липата те
тогаз света с изкуството си да пленят.
И удрят лъковете, търкат – не върви звукът
„Не тъй – крещи Маймуната, – не тъй! Я спрете!
Каква ти музика! Я иначе седнете!
Ти с контрабаса, Мецо, я стани
и там срещу виолата седни.
Аз, прима, сядам срещу втора,
ще заиграят лес и планини,
шом инструментите ни заговорят!“
Разместиха се, почнаха. Уви –
все не върви и не върви.
„Намерих тайната му аз! –
крещи Магарето. – Ний ще напреднем,
шом наредени седнем!“
Послушаха го, сядат чинно те тогаз:
и същият немузикален глас.
И още по-припряно взеха да дърдорят,
да спорят
кон как е нужно да седи.
Не щеш ли – Славеят насам лети.
И молят го да се намеси в препирнята.
„Изслушай ни – му казват те молбата. –
Квартета как да наредим:
и ноти имаме, и с инструменти сме в ръката:
кажи, как трябва да седим?“

„Да бъдеш музикант ти трябва да умееш
и слух по-нежен да владееш –
им казва Славеят тогаз, –
а вие се местете час по час,
тъй както ви отива,
ала за музика ви вас не бива.“

КРАЙ

© Христо Радевски, превод

Сканиране, разпознаване и редакция: Ивет Костова, 2007

Публикация:

100 шедьоври на баснята

Подбор Банчо Банов

Предговор и бележки © Банчо Банов

Превод © КОЛЕКТИВ

Издателство „Народна култура“, София, 1983 г.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3989>]